

РЕШЕНИЕ

№ 798

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10773** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Инспекция по труда“ срещу РЕШЕНИЕ от 11.09.2020г. по нахд №14523/2019г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №23-002596от 08.08.2019г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда –Софийска област“, с което на [фирма] ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция от 1500лв. за нарушение на 303, ал.3 от Кодекса по труда /КТ/.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението– се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се потвърди наказателното постановление, алтернативно да се върне делото за ново разглеждане. Основното съображение на касатора е, че не споделя мотива на СРС за отмяна на НП, поради липса на териториална компетентност на актосъставителя и на наказващия орган. В тази връзка се посочва, че актосъставителката е на длъжност „главен инспектор“ в „Дирекция по труда СО“ и във връзка с чл.21, ал.4, т.3 от Устройствения правилник на агенцията –разполага с териториалната компетентност, вкл. и с оглед приложената заповед на изпълнителния директор /ИД/ –заповед №3-0058 от 11.02.2014г.. Сочи се, че в т.4 на същата изрично е регламентирано, че директорите на дирекции издават НП по АУАН на инспектори от ДИТ. Посочено е, че неправилно СРС е преценил доказателствата по делото с оглед

компетентността и доколкото няма изводи по същество- се моли да се уважи касационната жалба и делото на се върне за ново разглеждане от СРС.

В съдебно заседание –касаторът поддържа жалбата си чрез юрк.И..Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна- чрез адв.Т. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да се отхвърли. Претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба и предлага да се уважи.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

Основното съображение на СРС да отмени НП без да излага съображения по същество – е липсата на компетентност на актосъставителя и на наказващия орган във връзка с чл.16, ал.2 вр. с чл.7, ал.5 от Устройствения правилник на агенцията. Допълнено е, че 6, ал.2 т.14 от правилника дава възможност на ИД на агенцията да определи конкретен обхват и компетентност на инспекторите, но в рамките на чл.16, ал.2 от правилника. Подчертано е, че компетентността на директорите на ДИТ да издават НП следва от териториалната компетентност на актосъставителя и съответно чл.16, ал.2 изключва териториалната компетентност на наказващия орган.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на СРС като съобразява и следното:

АУАН №23-002596 от 24.06.2019г. е съставен от К. К. на длъжност главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ за нарушение на трудовото законодателство в развлекателен център в [населено място] [улица].

НП е издадено от инж.Е. А. на длъжност Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Видно от приложената към преписката Заповед №3-0025 от 08.01.2019г. на ИД на ИАГИТ в т.3 на основание чл.6, ал.2 т.14 от УП е разширена териториалната компетентност на служителите от ИТ-С. област като са включени райони от Столична община, сред които и този от мястото на проверката.

От представената с касационната жалба заповед №ЧР-163 от 11.03.2011г. на актосъставителката К. е видно, че същата заема длъжността инспектор в отдел „Безопасност на труда и контролна дейност“ в дирекция „Инспекция по труда –Софийска област“.

Представена и е заповед №ЧР-1160 от 15.11.2017г., че наказващият орган Е.А. заема Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Видно от чл.6, ал.2 т.14 –Изпълнителният директор може да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда.

С оглед изложеното –касационната инстанция намира, че СРС правилно се е позовал на чл.7, ал.5 от Правилника касателно разпределението на служителите съгласно приложението и във връзка с ал.1, че има централно управление и 28 териториални дирекции –сред които „Инспекция по труда“ със седалище С. и „Инспекция по труда С. област“ със седалище С..

Обосновано е прието, че чл.6, ал.2 т.14 от правилника може да се упражнява в пределите на чл.7 и не може инспектор от „Инспекция по труда С. област“ да придобие териториална компетентност, с която разполага инспектор от другата

инспекция „Инспекция по труда“ със седалище С. и която констатира нарушения на територия на С.-град, а не на С. област. В посочения смисъл е текстът на чл.16, ал.2 от правилника, видно от който -Дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област. Следователно инспекторите от дирекция „Инспекция по труда С. област“ могат да констатират нарушения само на територията на С. област, но не и на територията на С.-град.

Следователно – касационната жалба е неоснователна и следва да се отхвърли ведно с последиците –уважаване на искането за присъждане на разноски по списък от 500лв.платими за адвокатско възнаграждение.

Водим XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 11.09.2020г.. по нахд №14523/2019г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №23-002596от 08.08.2019г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда –Софийска област“, с което на [фирма] ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция от 1500лв. за нарушение на 303, ал.3 от Кодекса по труда /КТ/.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], разноски пред касационната инстанция в размер на 500лв..

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване.

Председател:

Членове:1.

2.